

990128-3

Dočetl jsem konečně (četl jsem po kouskách) „rukopis“ knížky Lenky Karfíkové o Řehoři z Nyssy, který nabídla nakladatelství OIKUMENE. Není pochyb o tom, že to máme vydat: je to knížka v našich poměrech nejen potřebná, ale ojedinělá. Přitom je zpracována pečlivě, informativně, čtivě, s mnoha (dokonce až příliš mnoha) odkazy, bohatou literaturou sekundární atd. A přece má jisté nedostatky či vady, o kterých nelze pomlčet. Knižka neprovokuje k myšlení, autorka sama své myšlení nepředkládá, jen jeho výsledky. Řehoř není zpřítomňován, ale popisován tak trochu jako brouk. Kromě toho mám své pochybnosti, zda je možné a případné dnes zůstat v rámci onoho metaforického výkladu, jaký měl v době Řehořově spíše jen formální charakter, a zda můžeme myšlenku „nekonečnosti“ (nekonečného pokroku) redukovat na „cestu duše“. Z celé knížky se nedozvíme, proč je zapotřebí se Řehořem zabývat, proč má být čten a studován ještě z jiných než čistě akademických, historických důvodů.

(Písek, 990128-3.)